

Cementiri de Santa Maria d'Oló

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Rodales del nucli urbà d'Oló
Emplaçament	Carrer del Raval fins a cal Vilar i camí sud-oest 200 m
Alçada:	513

Coordenades:

Latitud:	41.87172
Longitud:	2.03014
UTM Est (X):	419517
UTM Nord (Y):	4635988

Classificació

Número de fitxa	08258-312
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Segle	XX
Any	1927
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Santa Maria d'Oló
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dl., 08/06/2020 - 02:00

Descripció

Cementiri municipal de Santa Maria d'Oló, emplaçat a les rodalies del nucli urbà, prop de la masia de cal Vilar. Consisteix en un recinte de plata irregular que té com a nucli central un espai rectangular, flanquejat a banda i banda per blocs de nínxols i amb un ampli corredor. Al mig hi ha una creu de pedra i, al fons, en una posició preeminent, s'aixeca l'únic panteó del recinte, pertanyent a la família "Altimiras Pons" (propietaris de la casa de cal Manant). Entrant a l'esquerra unes escales condueixen cap a una petita edificació de serveis que queda elevada i amb una mena de frontó o pinyó realçat. A ponent s'estén una zona amb xiprers i enjardinada on hi ha distribuïdes diferents sepultures marcades amb creus a terra. Dins el recinte els diferents sectors es van construir de manera progressiva. Primer s'aixecà l'edifici de l'esquerra, i després els nínxols al seu costat. Seguidament, els nínxols centrals (primer els de l'esquerra i després els de la dreta). Més tard, els nínxols de la part baixa i finalment els que es troben a l'angle sud-est.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

Al llarg del segle XIX els pobles van procurar construir nous cementiris més allunyats del nucli urbà per qüestions de salubritat i higiene. A Oló entre 1890 i 1893 l'Ajuntament va fer un primer intent per construir un nou cementiri prop del camí que anava a Vic, però es va haver de desestimar per por de filtracions que contaminessin l'aigua. El 1925 l'Ajuntament va comprar el camp del Fidel per ubicar-hi el nou cementiri. El 1927 s'estava construint, i el 1928 el govern civil li donava l'autorització. Durant el República es va treure la creu del cementiri i el 1939 l'ajuntament franquista encarregava als paletes Ramon Camprubí i Pere Oller que la reconstruïssin.

El 1948 s'anul·lava el cementiri vell. Uns anys més tard, el 1953, es va construir una fossa comuna per dipositar-hi totes les restes de l'antic cementiri i així poder-lo tancar definitivament. Altres fets relacionats amb la gestió del cementiri són que el 1944 es va comprar un cotxe funerari, i el 1950 una caixa d'autòpsies (FERRER, 1991: 135).

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 135.

